

תצהיר

אני הח"מ אדווה ביטון ת.ז. לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן:

הנני עושה תצהירי זה כתמיכה לתגובה לבקשה לפסול את עוצמה יהודית.

1. אני בת 39, תושבת יקרי בשומרון ואמא לשבעה ילדים. ד"ר לכימיה תרופתית.
2. בצעירותי הייתי בתנועת הנוער ביתר, שם שאבתי את החיבור לארץ ישראל ואת הזיקה הציונית.
3. בצבא שירתתי כמפקדת מעבדה בחיל האוויר.
4. לפני כשש שנים השתנו חיינו. חמישה מחבלים קטינים זרקו אבנים וסלעים בכביש חוצה שומרון לעבר רכב שנסעו בכביש, ורכבנו נפגע בפגיעה ישרה.
5. בתי אדל הי"ד נפצעה ממטח האבנים, ולאחר שנתיים וחצי בהם שכבה מחוסרת הכרה עם פגיעת ראש קשה, אדל נפטרה.
6. כך, בן לילה, חבורת מרצחים החליטה לגדוע את חיינו השלווים, משום שאנחנו יהודים בארץ ישראל. בן לילה, הופכת ילדה בריאה וחייכנית לילדה סיעודית ומחוסרת הכרה.
7. אני זוכרת היטב את רגעי הפיגוע. שמעתי את הרעשים ומצאתי עצמי מתחת למשאית. הייתי בהכרה מלאה, ואני זוכרת כל פרט. אני רואה את אדל לידי עם הראש שמוט, מלא דם, והיא מחרחרת לי מול העיניים. ביד אחת אני מחזיקה אותה, וביד השנייה ממששת אותה לראות אם יש לי בכלל גוף. אמרתי לבנות שלי שצעקו מאחורה, אנחנו לא צועקות עכשיו לאמא, אנחנו צועקות עכשיו לקדוש ברוך-הוא 'שמע ישראל'. אדל מלאה דם והן צורחות בכל הכוח: 'שמע ישראל'.
8. בעקבות הפציעה זנחתי את עבודתי ואת הקריירה האישית שלי, באמצע מחקר פעיל, והתמסרתי לסעוד את אדל בבית לוויןשטיין ולאחר מכן בביתנו. כאמור, לאחר שנתיים וחצי של מאבק, ביום כ"ח שבט תשע"ה אדל נפטרה.
9. אני רוצה לציין: הגעתי לדיונים של המחבלים, וכל פעם מחדש גילינו תמונה נוראית של התמודדות מערכת המשפט בכל הקשור לטרור ולמחבלים. כך לדוגמא, בדיונים עצמם המחבלים ובני משפחותיהם צחקו עלינו וסימנו תמונות ניצחון. לא הצלחתי להכיל את הבושה: מי יכול לשמוח על פגיעה הילדה בת 3? מי יכול לצחוק מרצח של ילדה בכביש?? איזה בן אנוש מסוגל להסתכל בעיניים של אמא שהבת שלה שוכבת מחוסרת הכרה ולסמן תנועות ניצחון?

10. אני אמא לילדים. אני לא מחנכת את ילדיי לזרוק אבנים על ערבים בזמנם הפנוי. איזו אמא בעולם תרצה שהבן שלה ישתתף ברצח של ילדה?

11. בסופו של יום, הרוצחים קיבלו עונשי מאסר מגוחכים של 15 שנות מאסר.

12. לאחר פטירתה של אדל ז"ל בחרתי להמשיך בחיים. הקמתי את עמותת אדל (אני דואג לאחרי), שמטרתה לסייע למשפחת השכול של אלו שאיבדו את יקיריהם בטרגדיה אישית. אלה שלא מלווים כמונו על ידי משרד הביטחון ומחלקת נפגעי פעולות איבה, אך זקוקים לא פחות לתמיכה, אוזן קשבת, והענקתה של מעטפת רגשית תומכת.

13. בחרתי להמשיך הלאה. אני פעילה בפורום בוחרים בחיים של משפחות שכולות נפגעות פעולות איבה, ובפורומים חברתיים שעוסקים בקבלת תלמידים והכלתם במוסדות החינוך.

14. בבקשה של המרכז הרפורמי לדת ומדינה מובאים ציטוטים קצרים על חיות אדם ומרצחי אדם. כיוון שהציטוטים הוצאו מהקשרם, אבקש להפנות לדברים המלאים שאמרתי בערוץ 20, בערב בו התבשר עם ישראל כי עמיעד ישראל, התינוק שנורה במעי עמו בפגיגוע בעופרה נפטר:

"לצערנו הרב זה נהפך להיות כבר חדשות לבקרים כל האירועים המתרחשים במדינתנו. התרגלנו. צר לי להגיד את זה, אבל בהחלט התרגלנו לזעקת האם ולכאב ולכל הטלטלות הללו. ואנחנו נכנסנו לסוג של תרדמת. כך אני מרגישה.

אני רציתי לכתוב לה, קודם כל, כאם לאם. ובכלל כאדם שעבר את הטלטלה הזאת, את ה-180 מעלות. אני לא ייחלתי למציאות הזו. חיי, חיינו השתנו בן רגע. מצאתי את עצמי ממצייאות פורחת, משגשגת, עם קריירה, באמת בשיא הקריירה שלי, פתאום אתה מוצא את עצמך מול ילד שנולד כילד רגיל כילד, מדבר צוחק פעיל, לפני שעתיים ראית אותו במלוא האקטיביות שלו, ופתאום אתה רואה אותו שבר כלי. החיים שלך משתנים בן רגע ב-180 מעלות. מכונת הנשמה, 24 שעות לחיות, שיחות קשות. שנתיים וחצי שהיינו כאן ונאבקנו יחד עם אדל גם מול הבירוקרטיה, לא היה לנו פשוט. ולצערנו הרב הסוף המר שלא ייחלנו לו – לקבור ילד ילד בגיל 4 ושמונה חודשים.

המסר שלי הוא בהחלט מסר של בחירה בחיים. מסר של תקווה, מסר של תמיכה, מסר של חוזק. מזה שאנחנו עם מיוחד; אנחנו להבדיל מהמרצחים השפלים הללו, אנחנו עם המקדש את החיים. לצערנו הרב לא מדובר פה באיזושהי מלחמה טריטוריאלית כמו שכתבתי, מדובר פה במלחמה באמת בין אור לחושך; בין עם מוסרי עם אמות מידה שלא צריך ללמד אותנו

איך להתנהג ומהי תרבות וכולי ולשם מה הגענו לכאן, מול עם, אני לא יודעת אם אפשר לקרוא לו אפילו עם, מול מרצחי אדם שפועלים, שמה שמניע אותם זה השנאה והנקמנות והמוות ויצרים של רוע ואיפה להכשיל..

כל הלבבות של כל עם ישראל יוצאים להורים האלה שבאמת איבדו תינוק שעוד לא הספיק לחיות ולו אפילו יום אחד בצורה נורמלית. איך היית מסבירה להם, איך באמת לבחור בחיים, איך קמים מבשורה כזאת?

...

אני מצפה קודם כל מהמנהיגים שלנו שיושבים שם לפעול. זה קודם כל. כולנו אלופים בלדבר. כולנו אלופים בלדבר ולנהל איזשהו שיח, וכל אחד לועס את זה וחוזר על הדברים כמו במנטרה, אבל אנחנו הורים שכולים ובכלל, אני חושבת גם עם ישראל שבע כבר מהאמירות הללו. אנחנו רוצים לראות פעולות בשטח. אנחנו רוצים שכל סל ההרתעה שלנו יהיה גבוה. הרי בני העוולה הללו, הם חשים באזלת היד שלנו, הם לא טיפשים הם רואים את המציאות המתרחשת בשטח.

מראינת: תגידי, כשאת מנהלת לעצמך בראש שיחות דמיוניות עם אדל, מה את מספרת לה?

אדווה: הן לא דמיוניות. הן נעשות בלייב. אני מדברת עם אדל יום יום, ואדל נמצאת כאן. האמונה, אמרתי לך, זה כלי אדיר מאוד. זה שהם נמצאים בעולם הבא, יש להם את היכולת לראות אותנו, לשמוע אותנו, להוביל אותנו ואני מרגישה אותה בעשייה היומיומית שלי, גם בתוך מיזם אדל. ומה שאני אומרת לה - קודם כל שתתן לי כוח. תתן לי כח להמשיך למען קודם כל הילדים החיים שיש לנו כאן: יש לנו ברוך השם עוד שני בנים שנולדו לאחר האבדן הקשה הזה, ואני צריכה להישאר פה אמא שפויה, חזקה ובריאה קודם כל למענם. הם לא אשמים. הם לא אשמים בטרגדיה הזו. וגם בשביל עצמי, בשביל להישאר שפויה. אנחנו חייבים להמשיך הלאה. וזה גם מה שאני מאחלת לזוג האדיר הזה, שבשביל בריאות הנפש שלהם ובעזרת השם בורא עולם יתן להם ויוסיף להם עוד ועוד ילדים. הם צריכים להישאר איתנים וחזקים עם אמונה ובריאות הנפש ובריאות הגוף. זה מה שאני מאחלת להם מלב אל לב.

מראינת: המחבל שרצח אותה, לא קיבל עונש כל כך נוראי, רק 15 שנה.

אדווה: נכון, נכון. סורג ובריח כלוא ב5 כוכבים בכלא של מדינת ישראל.

מדאינת: ועוד מעט הוא ישתחרר.

אדווה: יכול להיות שעוד מעט גם הוא ישתחרר. אנחנו רואים את המחבלים הללו צוחקים לנו בעניים, צוחקים לי בפרצוף. אני הרי הגעתי לדיונים אני ראיתי אותם אחד לאחד ואין להם שום בושה לצחוק לי בפרצוף."

15. עיון בדברים מעלה, שדיברתי בדיוק על המרצחים השפלים שרצחו את בתי, שרצחו תינוק במעי אמו. אני לא מאמינה שאני צריכה לכתוב את זה: האם המרכז הרפורמי תומך ברצח הזה? האם הם לא מסכימים שמי שרוצח תינוק במעי אמו וילדה תמימה "שהעזה" לנסוע בכביש עם משפחתה הוא מרצח אדם שמה שמניע אותו הוא מוות ושנאה?

16. כך גם לגבי דבריי בפייסבוק. השתתפתי בהפגנה יחד עם הורים שכולים נוספים מתוך כאב אישי, הזדהות, והצורך למחות על מדיניות ההכלה וההתרפסות לטרור. ההפגנה התקיימה בברקן - בסמוך למקום הרצח של קים לבנגרוד וזיו חגיבי. אמרתי שהם חיות אדם, ואני מתכוונת לכל מילה: מי שאוזק הורים לילדים, חברים לעבודה, ואז יורה בהם למוות - הוא חיות אדם. חיות אדם זו הגדרה עדינה מדי למעשים שפלים שכאלו.

17. לסיום, אבקש לציין, כי הניסיון להשליך מתוך הזעקה של אם שכולה נגד מרצחים בני עוולה ליחס שלי אל מול הערבים הוא ניסיון ציני, מכוער ופסול. אין לי בעיה עם ערבים, ולדוגמא, מואוויה כבר הוא פרמדיק ערבי שטיפל בבתי מיד לאחר הפיגוע ועד היום אנחנו בקשרים מצוינים. חבל שהמרכז הרפורמי לדת ומדינה תומך דה פקטו במחבלים רוצחים.

18. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

אדווה ביטון

הנני מאשרת כי ביום 19.8.13 הופיע בפני הח"מ עוה"ד אילן אהרן אהרן משרד התיקור הגבי אדווה ביטון המוכרת לי, ואחרי שהזהרתיה כי עליה להצהיר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתמה עליה.

חתימה

אילן אהרן - קצין, עו"ד
מ"ר 39735
נייד: 050-873363
חותמת